

[Socialministeren.]

sat sig i Forbindelse med den stedlige Politimester og af denne har faaet at vide, at Politimesteren har konfereret med Borgmesteren. Og hvad der skal foretages i denne Sag, vil blive foretaget.

Overfor det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen vil jeg sige, at det ærede Medlem kan vælge mellem, om han vil have sin første Bemærkning betegnet som jesuitisk eller dialektisk, men gaa ind paa Realiteter er der ikke megen Grund til. Det, der foreligger, er, at Hjælpekelsoven og Fattigloven under normale Forhold naturligvis ikke fremkalder nogen speciel Udtalelse fra Socialministerens Side, medmindre der foreligger Klager eller særlige Ønsker om specielle Fortolkninger; men hvad der vil komme til at foreligge i denne Situation, er, at Socialministeren maa tage under Overvejelse, hvis dette Forslag skulde blive forkastet, om der er Grund til at udsende særlige Cirkulærer vedrørende Fortolkningen af disse Love. Hvis det ærede Medlem ikke kan se den Forskel, vil det gaa op for ham antagelig om kort Tid.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg kun sige, at han to-tre Gange, naar jeg har nævnt Ordet Pressen, har bedt om Ordet for at gaa herop og meddele, at jeg har klaget over Pressens Behandling, hvorefter dette omhyggeligt staaer i Bladene næste Dag. Jeg har ikke med et Ord i Aften beklaget mig over Pressens Behandling af mig eller overhovedet omtalt det. Nej, jeg har omtalt den politiske Taktik, der laa i, at man fra Partiernes Side gennem Pressen overhovedet undlod at omtale Landstingsreferater eller give Landstingspolitikken den rette Baggrund. Det er det, jeg har omtalt, det andet har jeg overhovedet ikke nævnt.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein vil jeg sige, at uanset det ærede Medlems gode Tro til mig, for hvilken jeg er ham dybt taknemmelig, og hans meget mindre gode Tro til mine Partifæller ude omkring, hvilken jeg beklager, vil han ikke komme bort fra, at hvis dette Lovforslag ikke vedtages, vil der være en hel Række Kommuner, i hvilke arbejdsløse mod det ærede Medlems principielle Standpunkt vil blive henvist til Fattigvæsenet. Af den Grund

skulde det ærede Medlem stemme for Lovforslaget.

Naar jeg saa endelig til Slut tænker tilbage paa den Diskussion, der har fundet Sted i Dag, og som nu forhaabentlig er ved at ebbe ud, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at det vilde have gjort mig mindre bedrøvet, for at tale med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om jeg fra Oppositionens Side havde hørt noget mere Tale om Hjælp til de arbejdsløse og noget mindre Tale, der tenderede i Retning af Forbedringshus og Fattigvæsen.

Pürschel: Den højttæredede Socialminister forstod ikke Betimeligheden af den Bemærkning, jeg havde gjort. Ja, saa vidt strækker jeg heller ikke min Forventning, at det skulde opnaas. — Jeg vil blot sige, at det, som Justitsministerens Erklæring gik ud paa, var dette, at Politimesteren havde oplyst, hvorledes det var gaaet til paa Gaden, og han var i Færd med at undersøge, hvorledes det var gaaet til inde i Salen. Men dette, hvorledes det var gaaet til i Salen, forelaa oplyst i et saa udmærket Blad som „Politiken“ i Morges, og det staaer i begge de store Aftenblade her i København i Aften. Derfor kan jeg ikke se andet end, at Politimesteren, hvis han blot havde været lige saa hurtig i Vendingen som Journalisterne, maatte ogsaa have kunnet faa oplyst de Kendsgerninger, der var foregaaet inde i Salen.

Det var det, man havde Krav paa at faa at vide, og saa havde man Krav paa, at den Erklæring af Justitsministeren ledsagedes af en Erklæring om, at der nu øjeblikkelig var skredet ind med størst mulig Bestemthed overfor dette ganske enestaaende Overgreb. Det er et enestaaende Overgreb, at man trænger ind i en kommunal Forsamling og aftvinger den en Bevilling. Der kan ikke trædes tilstrækkelig bestemt op mod den Tendens.

Naar man særlig har ønsket at tale om dette Spørgsmaal her, er det, fordi man, grundet paa mange Erfaringer, ikke har nogen særlig Tillid til Justitsministerens Evne til kraftig Optræden i saa Henseende. Vi husker alle hans Erklæring, der blev afgivet i 1920, vi husker alle hans Erklæring i Goebbels-Affæren for nylig. Og her